

РЕШЕНИЕ

№ 19207

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 29.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4042** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба от 01.04.2025г. от Е. Б. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане], чрез адвокат И. И.-САК.

С жалбата се оспорва отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, вид „С“, издаден от ЗКС Посолството на РБългария в И., Република Т. по заявление на Е. Б. Г. №25005819.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания отказ, като твърди, че същият е постановен в нарушение на материалния закон. Счита, че отказът не съдържа мотиви, не е подкрепен с обективни доказателства и не се конкретизира основанието за отказ. Изложени са твърдения, че жалбоподателят е представил всички необходими документи за издаване на виза. По същество моли отказът да бъде отменен, като бъде постановено връщане на преписката за ново разглеждане с указания за издаване на виза тип С. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, като излага съображения по същество и представя списък на разноските по делото.

Ответникът- Завеждащ консулска служба в Посолството на РБългария в И., Република Т., редовно призован за съдебно заседание, не изпраща представител, респ. не изразява становище по делото. СГП не изпраща представител в съдебно заседание.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление за издаване на виза №25005819/05.03.2025г. (л.17 и л.65) жалбоподателят Е. Б. Г., гражданин на Република Т., е подал до Посолството на РБългария в И., Република Т., искане за

издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип С. В заявлението жалбоподателят е посочил, че целта на посещението му е туристическа дни на престой от 04.04.2025г до 06.04.2025г.

В хода на административното производство е извършена проверка в Националната визова информационна система за издаване на горепосочената виза /л.158 и сл./, където е посочено положително становище за издаване на виза. В отделна графа е отбелязано „предоставената информация относно обосновка на целта и условията на планирания престой не е надеждна. Допълнителни забележки: Не се доказва по убедителен начин цел и условията на престоя. Направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостностният анализ на документите и фактите не доказва по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията“.

По делото е приобщено получено писмо от ДАНС /л.162/ за осъществена съгласувателна процедура по заявление на жалбоподателя, в което е посочено, че ДАНС нее изразявала становище по подаденото заявление от жалбоподателя.

На 19.03.2025г. е издаден оспорваният отказ за издаване на виза тип С на Завеждащ консулска служба в Посолството на РБългария в И., Република Т. с посочване, че „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“.

Отказът е връчен на жалбоподателя на 19.03.2025г. срещу подпис. Жалбата е изпратена до АССГ на 01.04.2025 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима- подадена е до съда от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, в срок. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи могат подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс относно тяхната законосъобразност.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република Б., ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г. / - "Наредбата"/ НУРИВОВР. В чл. 27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по чл. 27, ал. 2 консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизирания национални информационни фондове и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. Според чл. 34, ал. 1 от Наредбата, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б..

За отказа се съставя формуляр по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от

него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган- завеждащ "Консулска служба" в Посолството на РБългария в И., Република Т., видно от приложените към преписката Заповед №95-00-26/16.01.2025г. на Министъра на външните работи /л.47/. Завеждащият консулската служба в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т., А. З. е определен да взема самостоятелни решения за отказ по заявления за издаване на визи със заповед №6/13.02.2025г. на Генералния консул на Генералното консулство на Република Б. –И. /л.44/. Следователно, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден в писмена форма, но същият обаче се явява незаконосъобразен поради липса на мотиви – липсват както правни, така и конкретните фактически основания, които са послужили на консулското длъжностно лице за постановяване на отказа по заявлението на Е. Б. Г..

Безспорно административният акт следва да съдържа фактическите основания за неговото издаване. По същество те представляват юридическият факт (респ. фактическият състав), от който органът черпи упражненото от него субективно административно право. Това са конкретните факти, въз основа на които същият е счел, че следва да упражни предоставената му компетентност и на базата на които се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразност на акта. В конкретната хипотеза не са изложени фактическите основания

Липсва обсъждане на представените от жалбоподателя множество документи и изясняване на въпроса, защо административният орган приема, че „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“. Не е изразено никакво становище за твърдяната ненадеждност на направените от чужденеца изявления относно целта на пребиваването.

В оспорения административния акт, освен това съдът не открива никакво правно основание за издаването му – въз основа на кой текст, от кой нормативен акт е постановен отказа за виза тип „С“, зачеркната е само точка 10 от изброените общо 17, което е съществено нарушение на изискването за форма по чл. 59, ал.2, т.4 от АПК.

При липсата на каквито и да било фактически мотиви, съобразени с особеностите на конкретния случай и намерението на апликанта, съдът е поставен в невъзможност да провери, дали са спазени изискванията на материалния закон за отказ. Липсата на мотиви е и грубо нарушение на правото на защита на лицето, макар във формуляра надлежно да е посочен компетентния съд за това съд.

Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим в чл.34, ал.1 постановява, че не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б., като за отказа се съставя формуляр в два екземпляра, по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Съгласно формуляра - образец (цитираното приложение №7 към наредбата), в графа „Допълнителни бележки“ се вписват мотивите на издателя за отказа.

Видно е от процесния формуляр за отказ, че графа „Допълнителни забележки“ не е била попълнена. Липсата на ясни фактически и конкретни съответстващи им логически правни

основания в издадения административен акт представлява съществен порок, който води до неговата незаконосъобразност. В този смисъл съдът споделя възраженията на жалбоподателя, че в оспорения отказ липсват мотиви.

Съдебната практика е категорична, че посочването на фактически и правни основания за издаването на акта от страна на органа е предпоставка за упражняване на съдебен контрол върху същия и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията и целта на престой на жалбоподателя в Б. и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването, както и намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от 01.04.2025г. от Е. Б. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване, вид „С“, издаден от ЗКС Посолството на РБългария в И., Република Т. по заявление на Е. Б. Г. №25005819.

ИЗПРАЩА преписката на Завеждащ консулската служба Република Б. в И., Република Т. за издаване в 30-дневен срок на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания, дадени в решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: